

A SZERKESZTŐ ELŐSZAVA

A PHC 2015/2. száma egy tanulmányi útról szóló beszámolót, két eredeti kutatást feldolgozó cikket közöl, egy módszertani írást, végül pedig egy elméleti terápiás tanulmányt, amely korábban már megjelent németül.

Bokor Petra írása a világhírű perui drogrehabilitációs központot, Takiwasit mutatja be. Takiwasi terápiás protokollja és gyógyító rezsimje a helyi tradicionális sámáni gyógyításban használt pszichedelikus hatású növények használatát – mint amilyen például az ayahuasca – ötvözi a nyugati pszichoterápiával. A gyógyító centrum kiemelkedően magas, 60 %-ot meghaladó gyógyulási rátája az elmúlt tíz évben számos addiktológus figyelmét felkeltette. A cikk szerzője az itt eltöltött egy hónapos tanulmányútja során szerzett tapasztalatait összegzi.

Szummer Csaba és szerzőtársai tanulmánya a pszichedelikus élmény fenomenológiai elemzését kínálja. Bemutatják a pszichedelikus víziók néhány jellegzetes változatát, elkülönítve ezeket a pszichotikus hallucinációktól. Stanislav Grof szerint az LSD-víziók valamilyen ténylegesen létező, az éber normál tudatállapot számára azonban nem hozzáférhető ontológiai tartományról tudósítanak. A szerzők elutasítják ezt a megközelítést, és a husserli fenomenológia keretein belül maradva adnak választ a víziók hiperralizmusának illúziójára.

Szy Ágnes kismintás kvantitatív kutatása az Y generáció és az 50-75 év közötti felnőttek Big Five kérdőívén mért személyiségvonásait hasonlítja össze. A kutatás azt vizsgálja, hogy a két kohorsz személyiségvonásai hogyan befolyásolják a pszichológiai jóllétet.

Takács Szabolcsék cikke egy elterjedt kérdőív, a STAI vonásszorongás alskálájának hibás megjelenésére hívja fel a figyelmet. A szerzők feltételezik, hogy a közelmúltban több olyan kutatási beszámoló is napvilágot láthatott, amelyek a hibás alskálával kiértékelt adatokat közöltek. Az alskála kiadója elismerte a hibát. A tesztet díjmentesen cseréli a felhasználóknak.

Peter F. Schmid és Dave Mearns, a mai személyközpontú pszichoterápia két meghatározó teoretikusa cikkében a személyközpontú pszichoterápia legfőbb eszközét, a terápiás kapcsolatot elemzi. A két szerző tézise: a kliens és a tanácsadó közötti interperszonális kapcsolat nem eszköz a változáshoz, hanem maga a változás, mely a klienssel való első találkozástól kezdve organikusan fejlődik, ha a tanácsadó ezt lehetővé teszi. A tanulmány nehezen hozzáférhető kliensekkel végzett terápiás munkán keresztül mutatja be a terápiás kapcsolat válto-

A SZERKESZTŐ ELŐSZAVA

zását. (Eredeti megjelenés: Schmid, P. F. & Mearns, D. Being-with and being-counter: Person-centered psychotherapy as an in-depth co-creative process of personalization. *Person-Centered and Experiential Psychotherapies*, 2006, 5, 174-190.)

Budapest, 2016. március 28.

Szummer Csaba főszerkesztő